

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (пети състав)

25 ноември 2009 година *

По дело T-376/07

Федерална република Германия, за която се явяват г-н M. Lumma, г-н J. Möller и г-н B. Klein, в качеството на представители,

жалбоподател,

срещу

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-н K. Gross и г-н B. Martenczuk, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане за отмяна на Решение С (2007) 3226 на Комисията от 18 юли 2007 година, с което се разпорежда да се предостави информация във връзка с две схеми за държавни помощи, за които се прилага Регламент (ЕО) № 70/2001 на

* Език на производството: немски.

Комисията от 12 януари 2001 година за прилагане на членове [87 ЕО] и [88 ЕО] по отношение на държавните помощи за малките и средните предприятия (ОВ L 10, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 98),

**ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД
НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ (пети състав),**

състоящ се от: г-н М. Vilaras, председател, г-н М. Prek (докладчик)
и г-н V. M. Ciucă, съдии,

секретар: г-жа Т. Weiler, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 25 юни 2009 г.,

постанови настоящото

Решение

Правна уредба

¹ Член 3 от Регламент (ЕО) № 994/98 на Съвета от 7 май 1998 година по прилагането на членове [87 ЕО] и [88 ЕО] към някои категории хоризонтална държавна помощ

(ОВ L 142, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 31, наричан по-нататък „Основен регламент“), озаглавен „Прозрачност и контрол“, е формулиран по следния начин:

„1. При приемане на регламентите по член 1 Комисията налага подробни правила на държавите членки с оглед гарантиране на прозрачност и контрол на помощите, освободени от задължението за уведомяване в съответствие с тези регламенти. Тези правила, по-специално, включват изискванията по параграфи 2, 3 и 4.

2. При реализацията на [схеми] за помощ или индивидуални помощи, отпускани извън [схема], освободени съгласно тези регламенти, държавите членки предоставят на Комисията за публикуване в *Официален вестник на Европейските общности* обобщена информация относно [схемите] за помощи или индивидуалните помощи, които не са предмет на [схема] за освободени помощи.

3. Държавите членки регистрират и събират цялата информация по прилагането на [груповите освобождавания]. Ако Комисията разполага с информация, която поставя под съмнение правилното прилагане на регламент за освобождаване, държавите членки предоставят цялата информация, която Комисията счита за необходима, за да прецени дали дадена помощ отговаря на изискванията на съответния регламент.

4. Поне веднъж в годината държавите членки представят на Комисията доклад за изпълнението на [груповите освобождавания] в съответствие със специалните изисквания на Комисията, за предпочитане на електронен носител. Комисията предоставя достъп на всички държави членки до тези доклади. Веднъж годишно Консултативният комитет по член 7 разглежда и оценява докладите.“

² Съображение 20 от Регламент (ЕО) № 70/2001 на Комисията от 12 януари 2001 година за прилагане на членове [87 ЕО] и [88 ЕО] по отношение на държавните помощи за малките и средните предприятия (ОВ L 10, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 98), в редакцията

му, приложима към онзи момент (наричан по-нататък „Регламент за освобождаване на МСП“), приет на основание член 1 от Основния регламент, е формулирано по следния начин:

„За да се гарантира прозрачност и ефективност на мониторинга в съответствие с член 3 от [Основния] [р]егламент [...], уместно е да се изготви стандартен формат за представяне на Комисията на кратка информация от държавите членки за случаите, когато в изпълнение на настоящия регламент е осъществена схема за помощ или е предоставена индивидуална помощ, извън такава схема, с цел да бъде публикувана в *Официален вестник на Европейските общности*. Поради същата причина е необходимо да се изготвят норми за документацията, която държавите членки следва да водят по отношение на помощта, [освободена по] настоящия регламент. Във връзка с годишния доклад, който държавите членки следва да представят на Комисията, е необходимо Комисията да изготви конкретни изисквания, включващи и предоставянето на информацията в електронна форма, поради широкото разпространение на тази технология.“

3 Член 9 от Регламента за освобождаване на МСП, озаглавен „Прозрачност и [контрол]“, предвижда в параграф 2:

„Държавите членки водят подробна документация за схемите за помощ, [освободени] съгласно настоящия регламент, за индивидуалната помощ, предоставена по тези схеми, и за индивидуалната помощ, [освободена по] настоящия регламент, която е предоставена извън някоя от съществуващите схеми за помощ. Тази документация съдържа цялата необходима информация, за да се установи дали са изпълнени условията за освобождаване, определени в настоящия регламент, включително и информация за статута на дружеството като малко или средно предприятие. Държавите членки съхраняват документацията относно индивидуална помощ за срок от 10 години от датата на отпускане на помощта, а относно схемата за помощ — за срок от 10 години от датата на предоставяне на последната индивидуална помощ по схемата. При писмено запитване от страна на Комисията съответната държава членка предоставя на Комисията, в срок от 20 работни дни или [по-]дълъг срок, [...] определен в запитването, цялата информация, която според Комисията е необходима, за да може да прецени дали са спазени условията, определени в настоящия регламент.“

Обстоятелства, предхождащи спора

- 4 С две писма от 26 юли 2006 г. Комисията на Европейските общности е поискала от Федерална република Германия да ѝ предостави сведения относно съответно схема за помощи XS 24/2002 и схема за помощи XS 29/2002, за да провери дали тези схеми са в съответствие с Регламента за освобождаване на МСП. Поспециално е поискано да бъде предоставен на Комисията списък на получателите за 2005 г. на помощ над 200 000 EUR въз основа на тези схеми, както и информация, свързана с посочените получатели. Федерална република Германия е изпълнила тези искания на 24 август 2006 г. относно схемата за помощи XS 24/2002 и на 1 септември и 25 октомври 2006 г. относно схемата за помощи XS 29/2002.
- 5 С две писма от 30 октомври 2006 г. относно съответно схема за помощи XS 24/2002 и схема за помощи XS 29/2002 Комисията подчертава, че с тези схеми изглежда са спазени разпоредбите на Регламента за освобождаване на МСП. След като напомня изразеното си в писмата от 26 юли 2006 г. намерение да провери дали е спазен посочения регламент по отношение на определен брой помощи, Комисията иска за схемата за помощи XS 24/2002 и за схемата за помощи XS 29/2002 да бъде предоставена информация относно петимата получатели на най-значителните помощи през 2005 г.
- 6 Що се отнася до схемата за помощи XS 24/2002, с писмо, получено от Комисията на 10 ноември 2006 г., Федерална република Германия отказва да предостави нова информация по разглежданите проекти. На 21 декември 2006 г. Комисията отново изпраща на Федерална република Германия искане за информация, след което на 9 февруари 2007 г. изпраща напомнително писмо. На 18 април 2007 г. Федерална република Германия потвърждава отказа си да предостави исканите сведения.
- 7 Що се отнася до схемата за помощи XS 29/2002, поради липсата на писмен отговор от Федерална република Германия на писмото ѝ от 30 октомври 2006 г., на 19 декември 2006 г. Комисията ѝ изпраща напомнително писмо. На 29 януари

2007 г. Федерална република Германия отказва да предостави исканата информация. Този отказ е потвърден на 18 април 2007 г.

- 8 На 18 юли 2007 г. Комисията приема Решение С (2007) 3226, с което разпорежда на Федерална република Германия да предостави определена информация във връзка със схема за помощи XS 24/2002 и схема за помощи XS 29/2002 (наричано по-нататък „обжалваното решение“).
- 9 С писмо от 30 август 2007 г. Федерална република Германия предоставя на Комисията исканите сведения, като същевременно поддържа позицията си, че Комисията не е оправомощена да ѝ нареди да предостави тази информация при липсата на съмнение от нейна страна относно спазването на задълженията, уточнени в Регламента за освобождаване на МСП.

Обжалваното решение

- 10 В точки 14—25 от обжалваното решение след заглавието „Общи бележки“ се уточнява:

„14 Предоставената от Федерална република Германия информация в отговор на искане[то] за информация [от 26 юли 2006 г.] е непълна и не позволява на Комисията да прецени съвместимостта на посочените по-горе схеми за помощи с [Регламента за освобождаване на МСП].

- 15 Федерална република Германия отказва да предостави информация относно индивидуалните случаи на прилагане на разглежданите схеми за помощи, поради това че съгласно член 3, параграф 3 от [Основния] регламент

Комисията трябвало да има конкретни съмнения относно правилното прилагане на Регламента за освобождаване [на МСП], за да може да отпрати до държава членка искане за информация.

- 16 Германските власти поддържат, че разпоредбите относно контрола и прозрачността, съдържащи се в член 9 от Регламента за освобождаване [на МСП], които оправомощават Комисията да иска всяка информация, която според нея е необходима, за да прецени дали са спазени условията за освобождаване, не ѝ предоставят общо право на контрол, а ограничават това право до случаите, при които са налице съмнения.
- 17 Германските власти считат, че член 9 от Регламента за освобождаване [на МСП] не предоставя на Комисията каквото и да било правомощие, различно от правомощията, които следват от член 3, параграф 3 от [Основния] регламент. Ето защо елементът на съмнение трябва да се разглежда като ограничаващ контролните правомощия на Комисията.
- 18 На това Комисията отговаря, че контролът може да се счита за приключен само след разглеждането на няколко индивидуални помощи, предоставени въз основа на избраната схема за помощи.
- 19 Комисията допълва, че член 3, параграф 3 от [Основния] регламент само определя минималните общи изисквания в областта на прозрачността и контрола и не води до ограничаване на контролните правомощия на Комисията само до случаите на съмнение.
- 20 Задължението на Комисията да приеме правила, за да гарантира контрола в съответствие с член 3, параграф 1 от [Основния] регламент, трябва да се разбира с оглед на съображение 10 от този регламент, съгласно което

„Комисията се задължава, в сътрудничество с държавите членки, да извършва постоянни прегледи на всички съществуващи [схеми] за помощи“, както се изисква от член 88, параграф 1 ЕО.

- 21 Ето защо член 9 от Регламента за освобождаване [на МСП] не може да се счита за противоречащ на [Основния] регламент.

- 22 От това следва, че като отказва да предостави исканата информация, Федерална република Германия не спазва задължението си по член 9 от Регламента [за освобождаване на МСП], който се основава на член 3 от [Основния] регламент и на член 88, параграф 1 ЕО.

- 23 Следва да се посочи, че Съдът е приел, че Комисията има право да приеме обезпечителни мерки, за да запази *statu quo*, тъй като практиката на някои държави членки води до нарушаване или заобикаляне на предвидената от членове [87 ЕО] и [88 ЕО] система.

- 24 Спазването на разпоредбите на Регламента за освобождаване [на МСП] относно прозрачността и контрола е абсолютно необходимо условие за освобождаване на помощта от задължението за уведомяване съгласно член 88, параграф 3 ЕО. Ето защо при тези условия Комисията невинаги може да реши дали всяка помощ, която може да бъде предоставена съгласно тази схема за помощи, отговаря на всички условия на Регламента за освобождаване [на МСП], както се изисква от член 3, параграф 2, буква а) от Регламента.

- 25 Поради това Комисията решава да отправи към Федерална република Германия разпореждане, за да получи информацията, която вече е поискала

на основание член 9 от Регламента за освобождаване [на МСП]. Исканата информация трябва да бъде предоставена на Комисията в двадесетдневен срок.“ [неофициален превод]

Производство и искания на страните

- 11 На 26 септември 2007 г. Федерална република Германия подава настоящата жалба в секретариата на Първоинстанционния съд.

- 12 Федерална република Германия моли Първоинстанционния съд:
  - да отмени обжалваното решение,

  - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

- 13 Комисията моли Първоинстанционния съд:
  - да отхвърли жалбата,

  - да осъди Федерална република Германия да заплати съдебните разноски.

От правна страна

- 14 В подкрепа на жалбата си Федерална република Германия се позовава на две правни основания, изведени съответно от липсата на компетентност на Комисията да приеме обжалваното решение и от нарушение на „принципа „non venire contra factum proprium““.

По първото правно основание, изведено от твърдяната липса на компетентност на Комисията

Доводи на страните

- 15 Федерална република Германия поддържа, че Комисията не е компетентна да приеме обжалваното решение, тъй като член 9, параграф 2, четвърто изречение от Регламента за освобождаване на МСП, тълкуван с оглед на член 3, параграф 3, второ изречение от Основния регламент, не ѝ предоставял правомощието да иска предоставянето на сведения относно схемите за помощи, за които се прилага Регламентът за освобождаване на МСП, при липсата на информация, която поставя под съмнение спазването на условията на посочения регламент.
- 16 Необходимо било член 9, параграф 2, четвърто изречение от Регламента за освобождаване на МСП да се тълкува с оглед на член 3, параграф 3, второ изречение от Основния регламент поради неточността на тази разпоредба. Федерална република Германия отбелязва, че в член 9, параграф 2, четвърто

изречение от Регламента за освобождаване на МСП е уточнено само че Комисията може да поиска от съответната държава членка информация, за да осъществи контрол за спазването на условията за освобождаване. Следователно тази разпоредба, взета самостоятелно, не позволявала да се определи дали искането за информация може да бъде направено само при наличието на причина, която да го обосновава, или независимо от всякакви съображения.

- 17 Федерална република Германия обаче счита, че член 3, параграф 3, второ изречение от Основния регламент позволява на Комисията да иска от държава членка предоставянето на информация само когато разполага с данни, които позволяват да се съмнява дали са спазени определените в регламент за освобождаване условия.
- 18 Следователно с оглед на текста на член 3, параграф 3, второ изречение от Основния регламент признатото на Комисията от член 9, параграф 2, четвърто изречение право на преценка се отнасяло само за обема информация, който следва да се предостави, а не за основанията, обосноваващи това искане за информация.
- 19 Освен това като се позовава по-специално на съображение 20 от Регламента за освобождаване на МСП, Федерална република Германия поддържа, че крайната цел на член 9 от посочения регламент е да улесни по принцип не осъществяването на ефикасен контрол, а по-скоро осъществяването на ефикасен контрол по смисъла на член 3 от Основния регламент. От това тя прави извод, че пределите на контролните правомощия на Комисията трябва да бъдат преценени с оглед на единствения действителен критерий, какъвто е член 3 от посочения регламент.
- 20 Комисията иска да се отхвърли това правно основание.

Съображения на Първоинстанционния съд

- 21 В началото следва да се посочи, че доводите на Федерална република Германия относно твърдяната липса на компетентност на Комисията да приеме обжалваното решение не съдържат изрично или имплицитно никакво възражение за незаконосъобразност на член 9, параграф 2, четвърто изречение от Регламента за освобождаване на МСП, изведено от евентуалното му противоречие с член 3, параграф 3, второ изречение от Основния регламент, което Федерална република Германия признава в хода на съдебното заседание и което Първоинстанционният съд взема под внимание. Поради това доводите на Федерална република Германия са основани единствено на твърдения двусмислен характер на член 9, параграф 2, четвърто изречение от Регламента за освобождаване на МСП и следващата от това необходимост той да се тълкува с оглед на Основния регламент.
- 22 Безспорно според постоянната съдебна практика когато текст от вторичното общностно право изисква тълкуване, той трябва да се тълкува, доколкото е възможно, в смисъл, съответстващ на разпоредбите на Договора. Регламент за прилагане трябва също да се тълкува, доколкото е възможно, в съответствие с разпоредбите на основния регламент (Решение на Съда от 10 септември 1996 г. по дело Комисия/Германия, C-61/94, Recueil, стр. I-3989, точка 52 и Решение на Съда от 24 юни 1993 г. по дело Dr. Tretter, C-90/92, Recueil, стр. I-3569, точка 11). Тази съдебна практика обаче не се прилага, когато става въпрос за разпоредба от регламент за прилагане, която е ясна и недвусмислена и следователно не изисква никакво тълкуване.
- 23 Следва да се направи извод, че текстът на член 9, параграф 2, четвърто изречение от Регламента за освобождаване на МСП не съдържа никаква неяснота по отношение на точния си смисъл. От него ясно следва, че Комисията има право да иска от държавите членки предоставянето на цялата информация, която според нея е необходима, за да може да прецени дали са спазени условията на Регламента за освобождаване на МСП.

- 24 Поради това ясният и недвусмислен текст на член 9, параграф 2, четвърто изречение от Регламента за освобождаване на МСП задължително води до извода, че съгласно тази разпоредба Комисията има право да иска от държава членка предоставянето на информация при всички обстоятелства.
- 25 Що се отнася до направеното от Федерална република Германия препращане към съображение 20 от Регламента за освобождаване на МСП, то не може да опровергае този извод. Всъщност при прочита на това съображение не личи никакво противоречие с член 9, параграф 2, четвърто изречение от Регламента за освобождаване на МСП, което да може да създаде неяснота относно смисъла на тази разпоредба. В това отношение е важно да се посочи, че в споменатото съображение не се съдържа никакво позоваване на обстоятелствата, при които Комисията би имала право да иска от държава членка предоставянето на информация относно схеми за помощи, които се ползват от освобождаване.
- 26 Следователно от ясният текст на член 9, параграф 2, четвърто изречение от Регламента за освобождаване на МСП е видно, от една страна, че тази разпоредба не следва да се тълкува с оглед на член 3, параграф 3, второ изречение от Основния регламент, и от друга страна, че Комисията не е превишила правомощията, които тази разпоредба ѝ предоставя, като е приела обжалваното решение.
- 27 Следователно първото правно основание трябва да се отхвърли, без да е необходимо да се анализират пределите на правомощията, предоставени на Комисията с член 3, параграф 3, второ изречение от Основния регламент.

По второто правно основание, изведено от твърдяното нарушение на „принципа „non venire contra factum proprium““

Доводи на страните

28 Федерална република Германия поддържа, че в рамките на реформата на правото на държавните помощи Комисията е публикувала няколко предложения за изменение, от които може да бъде изведено, че тя не е оправомощена да извършва проверки при липсата на причина, която да ги обосновава.

29 Първо, от точки 52 и 54 от Плана за действие за държавните помощи, на който Комисията се позовава в писмата си от 26 юли 2006 г., било видно, че неговата цел е да позволи на „Комисията да провери съвместимостта на помощите в случай на съмнение или жалба“. [неофициален превод]

30 Второ, Федерална република Германия се позовава на предложение за изменение на Основния регламент, чиято цел била да се признае на Комисията възможността да извършва проверки на случаен принцип, без да разполага с информация, която поставя под съмнение правилното прилагане на даден регламент. От това задължително следвало, че такава възможност не е предоставена от позитивното право.

31 Трето, същият извод трябвало да бъде направен от проекта за общ регламент за групово освобождаване в областта на държавните помощи, представен от

Комисията през 2007 г. (ОВ С 210, стр. 14). Всъщност Федерална република Германия отбелязва, че Комисията предлага в член 9 да се включи нов параграф 7, уточняващ, че тя „осигурява редовен контрол на мерките за помощ, за които е била информирана по силата на параграф 1“.

- 32 От изложеното по-горе Федерална република Германия прави извод, че Комисията е нарушила „принципа „non venire contra factum proprium““. В писмената си реплика тя допълва, че Комисията нарушила принципа на защита на оправданите правни очаквания, като се отклонила от тази по-ранна позиция. В съдебното заседание тя се позовава и на практика на Комисията, която се състои в извършване на проверки само при съмнение относно спазването на условията на Регламента за освобождаване на МСП.
- 33 В отговор на твърдението на Комисията, че принципът „non venire contra factum proprium“ не представлявал принцип на общностното право, Федерална република Германия поддържа, че общностните юрисдикции многократно са се позовавали на този „принцип“. Тя напомня също, че този принцип е на практика близо не само до принципа на защита на оправданите правни очаквания, но и до принципа на правната сигурност.
- 34 Освен това Федерална република Германия отхвърля анализа на Комисията, съгласно който настоящото правно основание не било подкрепено от доводи, които позволяват да се докаже наличието на оправдани правни очаквания.
- 35 Що се отнася до довода на Комисията, изведен от това, че не можело да има нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания, тъй като член 9, параграф 2, четвърто изречение от Регламента за освобождаване на МСП позволява проверки при липса на съмнение, Федерална република Германия

напомня своите доводи, изложени в рамките на първото правно основание, относно смисъла, който следва да се придаде на тази разпоредба. От това тя прави извод, че промяната на практиката на Комисията действително представлява нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания.

36 Що се отнася до твърдението на Комисията, изведено от това, че целта на нейния проект за изменение на Основния регламент била единствено да уточни, че тя има право да извършва проверки, независимо от наличието на съмнение, Федерална република Германия счита, че то не е убедително. По същество тя поддържа, че необходимостта от такова уточнение предполага, че Комисията не считала, че член 3 от Основния регламент ѝ позволява да извършва такива проверки.

37 Накрая, що се отнася до изводите, които Комисията прави от обстоятелството, че нейният проект за общ регламент за освобождаване се базира на Основния регламент, Федерална република Германия счита по същество, че тези изводи се основават на неправилно тълкуване на последния регламент.

38 Комисията иска да се отхвърли това правно основание.

Съображения на Първоинстанционния съд

39 В рамките на това правно основание Федерална република Германия поддържа по същество, че самата Комисия тълкувала член 9, параграф 2, четвърто изречение от Регламента за освобождаване на МСП като разпоредба, която не ѝ позволява

да извършва проверки при липса на съмнение относно спазването на установените условия, което се отразило на нейната практика по вземане на решения. Следователно Комисията нямала право да се отклонява от това тълкуване. Всъщност именно такъв извод може да бъде направен от нейните твърдения, изведени от нарушението на максимата „*non venire contra factum propositum*“, а след това, на етапа на писмената реплика, от нарушението на принципа на защита на оправданите правни очаквания.

40 Такива доводи не са убедителни. Всъщност с оглед на ясения текст на член 9, параграф 2, четвърто изречение от Регламента за освобождаване на МСП, Федерална република Германия не може да има каквито и да било колебания относно точните предели на правомощията на Комисията съгласно тази разпоредба. Следователно тя не може да се позовава на нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания, за да ограничи пределите на правомощията, които Комисията черпи от тази разпоредба.

41 Във всеки случай изтъкнатите от Федерална република Германия различни обстоятелства не могат да бъдат в основата на оправдани правни очаквания относно начина, по който Комисията възнамерява да използва своите правомощия по член 9, параграф 2, четвърто изречение от Регламента за освобождаване на МСП.

42 На първо място, относно изложените в съдебното заседание от Федерална република Германия доводи за съществуването на практика на Комисията между влизането в сила на Регламента за освобождаване на МСП и исканията за информация, които са в основата на обжалваното решение, за извършване на проверки само при наличието на съмнение относно спазването на условията на посочения регламент, следва да се подчертае, че според постоянната съдебна практика не може да има оправдани правни очаквания за запазването на съществуващо положение, което може да бъде променено от Комисията в рамките на нейното право на преценка (вж. в този смисъл и по аналогия

Решение на Съда от 28 юни 2005 г. по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, Recueil, стр. I-5425, точка 171 и цитираната съдебна практика).

43 На второ място, Федерална република Германия се позовава на обстоятелството, че Комисията е написала в точка 52 от своя План за действие за държавните помощи, че „държавите членки трябва по-активно да следят за пълното спазване на условията за освобождаване и за събирането на необходимата информация [...], за да позволят на Комисията да провери съвместимостта на помощите в случай на съмнение или жалба.“ [неофициален превод] Както самата Федерална република Германия признава обаче, този пасаж трябва да бъде тълкуван във връзка с точка 54 от същия план, в която Комисията подчертава усилването на своя контрол. Следователно от съвместния прочит на тези две точки не следва никаква конкретна проява на волята на Комисията да ограничи упражняването на правомощието си да контролира спазването на условията на Регламента за освобождаване на МСП само до обстоятелствата, при които са налице съмнения.

44 На трето място, обстоятелството, че в своя проект за приемане на общ регламент за групово освобождаване Комисията е възнамерявала да уточни по различен начин правомощията, с които разполага относно контрола на освободените помощи, не може да е от значение за ясения смисъл на член 9, параграф 2, четвърто изречение от Регламента за освобождаване на МСП, който единствено е приложим при обстоятелствата на конкретния случай.

45 На четвърто място, що се отнася до обстоятелството, че предложението на Комисията за изменение на Основния регламент имало за цел да ѝ признае съгласно този регламент правомощието да извършва проверки на случаен принцип, следва да се посочи, че то се отнася до тълкуването на член 3, параграф 3, второ изречение от Основния регламент и следователно не може да бъде взето предвид. Всъщност при липсата на възражение за незаконосъобразност, направено по отношение на член 9, параграф 2, четвърто изречение от

Регламентата за освобождаване на МСП, и с оглед на ясения текст на същия член смисълът на член 3, параграф 3, второ изречение е без значение за изхода от настоящата жалба.

- 46 Поради това второто правно основание и следователно жалбата в нейната цялост трябва да се отхвърлят.

По съдебните разноси

- 47 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено такова искане. Тъй като Федерална република Германия е загубила делото, тя следва да бъде осъдена да заплати съдебните разноси в съответствие с исканията на Комисията.

По изложените съображения

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД (пети състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**

2) Осъжда Федерална република Германия да заплати съдебните разноски.

Vilaras

Prek

Ciucă

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 25 ноември 2009 година.

Подписи